

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

L'Arbre de Vie (Arborele Vieții)

Conferința din 05.06.1963

(Ținută în Elveția în ziua Pogorârii Sfântului Duh)

A

«Să determini numărul personal înseamnă să primești pe neașteptate o moștenire de zece milioane de leva. Dacă sunteți o ființă cu judecată, veți rezolva cu acest număr multe dificultăți. Numerele ascund o putere magică. A avea zece milioane de leva înseamnă a avea case, bunuri, prieteni. Ce poate fi o mai mare bogăție ? Toată lumea se înclină în fața celor zece milioane. De ce? Pentru că acest număr este viu. Și dacă într-un număr se ascunde o asemenea forță, cât de mare trebuie să fie ea când se manifestă într-o ființă omenească. Când un om pătrunde în puterea numerelor, profesorii luminii îi deschid porțile Universității lor. Și dacă o singură poartă i se deschide omului, el va intra pe un car de foc, așa cum Ilie a intrat în Cer. Dar acela care nu înțelege numerele vii, se va învârti îndelung în jurul porților acestei Universități, căci nimeni nu i le va deschide. Pentru a putea intra în Universitatea luminii, trebuie să ai iubire. Iubirea rezolvă toate problemele. Dacă mama nu-și iubește copilul, ea nu-i va da nimic. Dacă copilul nu-și iubește mama, el nu poate primi nimic de la ea. Mama trebuie să-și iubească copilul, iar copilul trebuie să-și iubească mama. Același raport trebuie să existe între om și Dumnezeu: dacă Dumnezeu nu vă iubește și dacă voi nu-L iubiți, nu veți profita de nimic. În afara iubirii, totul este iluzie».

Citind această pagină de astăzi a Maestrului (Peter Deunov), dragi frați și surori, veți găsi din nou în ea, ca și ieri, lucruri ciudate. Și dacă nu vi le explic, veți rămâne din nou cu noțiuni, cu idei nu tocmai corecte.

Ce vrea să spună Maestrul, aici ? El spune că toată lumea se înclină în fața a zece milioane de leva. Zece milioane de leva nu este o sumă extraordinară. Ce înseamnă zece milioane în ziua de azi ?! Nici cât să-ți construiești o baracă ! Și atunci, «cel care are zece milioane, are toată fericirea, are case, are prieteni...» Nu-i așa de sigur ! Veți spune: dar atunci vă contrazice-ți, vă criticați Maestrul ! Deloc ! Dimpotrivă, vă voi arăta aici profunzimea a ceea ce vrea să spună.

De ce alege el 10, numărul 10 ? Pentru că vorbește de numere; el spune că acela care își cunoaște numărul... Ce înseamnă asta? Înseamnă că Maestrul posedă știința ezoterică, pentru a putea vorbi într-un asemenea limbaj, ca Pitagora, ca toți Inițiații, care afirmă că totul este în număr, că numărul stă la baza Creației, că numărul conține toată înțelepciunea, și că dacă am cunoaște numerele, am putea face orice... și așa mai departe. Mai ales Kabbala. Pentru a vorbi astfel despre numere și a crede că numerele sunt atât de puternice din punct de vedere magic, asta denotă că știa ceva. Acum ne interesează ce era în mintea lui, cu privire la aceste numere. El spune: «dacă vă cunoașteți numărul». Asta înseamnă că fiecare are un anumit număr, care este în Univers, în Cosmos, un număr care vibrează într-un mod anume, special și după această vibrație fundamentală, esențială, particulară, dacă vreți, este determinat tot restul: karma lui, adică destinul lui, calea lui, chipul, corpul, sănătatea, tot. Pentru că vibrația ființei sale intime, numărul, determină tot: atrage lucruri, le respinge pe altele, în conformitate cu legea afinității despre care v-am vorbit ieri – legea polarității și așa mai departe.

Aceasta este o știință foarte profundă. El nu explică, bineînțeles; știința numerelor n-o poți explica într-o pagină, nici măcar într-un volum: e nevoie de o viață întreagă. Și nici o viață nu-i de ajuns. Pentru că dacă există cu adevărat ceva infinit, profund, imens, aceasta este știința numerelor. Iar toate celelalte științe chiar pălesc în fața acestei științe a numerelor. Veți spune: Dar de ce, de ce ? Nu înțeleg de ce !» Pentru că Inițiații consideră numărul ca pe un schelet al lucrurilor – adică tot ce e mai subtil, care stă la baza a tot și în jurul căruia toate se formează. Cum sunt persoane (vânzători ambulanti), care vor să distreze publicul: ei iau niște substanțe chimice dintr-o sticlă și le proiectează asupra unui schelet de zinc reprezentând un copac: praful se lipește, se aglutizează și dă impresia unui adevărat copac – sau un alt simbol, o altă imagine. Exact așa este (creația). Numărul stă la baza a tot, e fundamentul a tot. El e ceva abstract, ceva subtil, ceva necunoscut, atât de îndepărtat... Și în planul fizic, se face carne și os, dacă vreți, piele, sânge, tot. Dar de fapt era un număr. Un număr oarecare, dar e atât de îmbrăcat încât nu-l putem vedea. Trebuie să-l dezgolești, să-i îndepărtezi carnea, oasele, sângele, mușchii, tot, chiar și sistemul osos, dacă vreți, care îl reprezintă de fapt, pentru a vedea ce număr este acela. Așadar, Inițiații consideră numărul ca bază a tot. Chimia, fizica, cristalografia, geologia, toate acestea sunt formațiuni, cristalizări în jurul unui număr. Ca atunci când puneți ceva în apă, o sare; ea e invizibilă, e transparentă, nu vedeți în apă, dar după un timp, dacă o puneți în anumite condiții, de pildă la rece, veți vedea în ea

cristale. Țsta este numărul: ceva misterios, ceva nevăzut, ceva necunoscut, ceva imponderabil, nu-l poți înțelege nici măcar cu intelectul. Este atât de sus, la vârful lucrurilor – noi spunem «la bază», la baza lucrurilor – de fapt el este în vârf. Și după, după, după, formându-se, cristalizându-se, acumulându-se în jurul lui, apar copacii, stâncile, munții, florile, oamenii, animalele, insectele. (Toate) sunt numere deja formate. Vă explic în mare, pentru că nu prea există cuvinte și modalități de a explica aceste lucruri. Și în felul acesta omul, venind aici, este determinat, tocmai datorită numărului fundamental care i-a fost dat, pe care el însuși a reușit să-l obțină, prin felul lui de a trăi, de a gândi, de a simți, timp de secole și de milenii.

Acum, desigur, nu este foarte limpede pentru voi. Dar vedeți chiar și știința începe să observe că nu poate face nimic, nici o descoperire, nici un progres, nici o reușită, dacă în tot ce proiectează, în tot ce concretizează, matematica, știința numerelor nu este la baza a tot. Și începe să lucreze tot mai mult cu matematica; numerele domină tot, conduc tot. Dacă ne sunt cunoscute toate relațiile, toate combinațiile acestor numere, care sunt atât de impalpabile, aproape inexistente – ele sunt ideale, dacă vreți, ele sunt materiale, sunt spirituale, trebuie să ți le închipui... Ei lucrează deci cu matematica și matematica e la baza tuturor descoperirilor, a tuturor cercetărilor. Acum oamenii construiesc mașini electronice, care furnizează răspunsuri despre toate subiectele, despre toate obiectele, despre toate descoperirile. Ei consultă tot timpul mașinile. Deși depășesc omul ca memorie, mașinile nu se pot compara cu omul. Sunt ca acele haruri numite «haruri spaniole»: nu găsești în ele decât ce aduci. Nu au nimic înăuntru. Ele există, dar trebuie să-ți aduci mâncare și tot ce-ți trebuie și atunci ești servit, înțelegeți ? Din elementele pe care le furnizează, combinând aceste elemente, mașinile pot furniza răspunsuri și informații extraordinare, de neînchipuit. Ele depășesc posibilitățile umane. Dar ele nu pot depăși omul, pentru că omul trebuie întotdeauna să fie prezent, pentru a le da drumul, pentru a le întreține, pentru a le da «hrana», ca apoi să poată «mânca». Deci omul trebuie să aducă el, din nou, elementele inteligenței, să combine, să aranjeze lucrurile, pentru a putea «mânca», adică pentru a putea avea răspunsurile. Orice ar face, omul nu poate egala inteligența cosmică, care lucrează asupra omului, care i-a format creierul. Deși, pe moment, din cauza vieții pe care o duce, omul este limitat. Dar să presupunem că oamenii încep să trăiască așa cum trebuie, să se conformeze legilor naturii, legilor celor sacre, ei vor începe să manifeste capacități, posibilități, lucruri pe care nici o mașină nu le va putea egala. Pentru că toate microscopurile, toate telescoapele, toate aparatele

care există – și există atât de multe încât nici nu le poți recenza, nu poți să faci o listă, sunt nenumărate în toate domeniile: medicină, biologie, economie, agricultură, peste tot sunt mașini, mașini, pentru atmosferă, pentru orice – nu le poți administra, atât sunt de multe... Dar iată că natura a prevăzut tot. Ea a pus în om toate aceste aparate și așteaptă ca într-o zi el să nu mai fie așa de încântat de ce face și să înceapă să-și întoarcă privirea către tot ce a făcut natura. Atunci el va descoperi că în el însuși există aparate încă și mai perfecționate, pentru a vedea infinitul mic și pentru a vedea infinitul mare, telescoapele, sau pentru a merge să călătorească, să se dedubleze, să studieze lucrurile la fața locului – ca în trecut, când existau ființe capabile să studieze lucrurile tocmai în acest fel, cu propriile lor aparate, care sunt în ei înșiși. Și mai sunt asemenea ființe și astăzi și vor mai fi și în viitor.

Dar să lăsăm aceste chestiuni și să ne întoarcem la acest număr 10. De ce 10 milioane ? De ce n-a spus (Maestrul Peter Deunov) zece mii sau zece miliarde ? Există vreun motiv, a fost ceva în mintea lui ? Da. Când scrieți zece milioane, aveți zecele și îi adăugați șase cifre. Și acum, dacă studiați numărul 10, ce reprezintă el, veți vedea că numărul 10 este foarte profund, foarte, foarte fast. Dacă o luați de la 1 până la 10 – 2,3,4,5,6,7,8,9,10 – și după aceea combinațiile, permutările, variațiile tuturor 10 numere, asta va duce la infinit. Lucrul acesta îl știți. Dar v-ați oprit asupra semnificației acestui număr 10 și asupra acelor ființe care l-au «inventat», care l-au descoperit, care l-au găsit, adică s-au oprit asupra acestui simbol – pentru că este un simbol ! Cum au procedat acele ființe, pentru a desena numerele ? Știau ceva ? Au făcut-o la întâmplare, în mod arbitrar, prosteste, orbeste ? Sau aveau o întreagă știință dinaintea lor ? Asta am să încerc să vă explic: ce este numărul 10, de unde vine el ?

Când citiți Biblia, de la început citiți în Geneza lui Moise că există Raiul, pe care l-a creat Dumnezeu și că în acest rai terestru erau doi pomi. Și că oamenii erau în acest ținut. Și că acolo era un pom, care era Pomul Vieții și un altul, care era Pomul Cunoașterii Binelui și Răului. Și că li se ceruse, li se ordonase să mănânce numai din Pomul Vieții și să nu mănânce din acel Pom. Și știți povestea, mitul, dacă vreți: ce au făcut acești primi oameni, cum ceva i-a împins, i-a tentat – v-am explicat cu altă ocazie ce este șarpele, ce simbolizează el, de ce au transgresat regula, dar astăzi nu mă voi ocupa de lucrul acesta. Mă voi ocupa doar de acest Pom al Vieții. Ce reprezintă acest Pom al Vieții ? Și de ce se spune că atunci când mâncai din fructele sau chiar din frunzele lui, Pomul acesta era de o asemenea natură, era impregnat cu asemenea forțe armonioase și benefice, că până și frunzele lui vindecau toate bolile, iar fructele lui dăruiau viața veșnică.

Nu existau boli, nu exista moarte, nu existau suferințe, pentru că așa era acest Pom al Vieții. Vedeți, când creștinii citesc aceste câteva cuvinte, nu au idee foarte clară despre ce este acest Pom al Vieții. Ei cunosc Pomul Cunoașterii Binelui și Răului, pentru că sunt mereu când în bucurie, când în suferință, când sănătoși, când bolnavi, când în bogăție, când în sărăcie, deci nu fac decât să cunoască Pomul Cunoașterii Binelui și Răului, dar Pomul Vieții... Să analizăm puțin această problemă ! Pentru că aceasta este problema cea mai importantă. Vă voi spune, din nou, dragi frați și surori, că dintre toate chestiunile religioase, sau mai degrabă științifice – științifice, nu religioase; din punct de vedere religios, v-am spus ce e cel mai important. Dacă vorbesc așa nu înseamnă că religia și știința sunt separate. De fapt nici știința, nici religia, și nici chiar arta nu sunt separate, deși reprezintă trei aspecte ale divinității, ale omului: domeniul inimii, domeniul voinței, domeniul intelectului. Dar, cu toate acestea, în aparență ele sunt separate. Domeniul inimii este un lucru, domeniul intelectului este un alt lucru, domeniul voinței un al treilea. Dar de fapt, în interior, în noi, nu există separație între ele. Ele sunt toate împreună.

Să luăm acum Pomul Vieții din punct de vedere științific. Creștinii nu știu ce este acest pom. El este menționat și atât. Nu se explică, ideile rămân vagi. Se spune: cu siguranță trebuie să fie îndeplinirea voinței divine; cu siguranță trebuie să fie o viață impecabilă; trebuie să fie o muncă asupra ta însuși, să mergi la biserică, să aprinzi lumânări, să îngenunchezi, să iei apă sfințită, să-l ascuți pe preot... Dar nu este (...)

De fapt ce era în mintea lui Moise ? Moise a studiat, a studiat, a studiat peste 40 de ani. Pentru că a studiat, mai întâi, mai mulți ani, în Misterele Egiptului. A studiat ani mulți, împreună cu cine ? Cu Orfeu. Ei au studiat împreună, Moise și Orfeu, în aceeași epocă, în aceleași Mistere. Doar că fiecare a reținut un alt aspect al vieții divine: Moise mai ales latura științifică, puterea, iar Orfeu frumusețea, splendoarea. Dar ei au studiat amândoi aceeași știință. Este un fapt istoric, e scris în istorie. Moise a studiat deci ani de zile în sanctuarele Egiptului în acel timp și apoi a trebuit să plece, pentru că îl ucisese pe acel egiptean și îi era frică. A plecat deci din țară și s-a dus în ținutul Maraim, unde a întâlnit, așa cum știți – v-am vorbit despre asta, așa că vă spun pe scurt – a întâlnit un Inițiat, Ietro sau Iotora. Numele poate fi pronunțat în ambele feluri, pentru că limba ebraică nu are vocale, așa încât puteți adăuga vocalele cum doriți, doar celelalte litere (consoanele) contează. /...../

(Mă întrebați) dacă erau cărți la acea vreme. Desigur, dacă vă închipuiți că numai după ce a venit Guttenberg (au început să existe cărți) ! Nu erau cărți

imprintate, desigur. Erau doar manuscrise, lucruri scrise sau gravate, etc. Imprimeria este altceva. Și (Moise) a studiat cu el, (Ietro) l-a acceptat și astfel (Moise) a primit o inițiere acolo. El avea mai multe fete, dar printre aceste fete era una care se numea Sefhora. Numele este semnificativ, atât de semnificativ că Ietro – Ietora... după care a scris Tora. A numit-o Tora din cauza acestui socru. Socrul Ietro, pentru că după aceea s-a căsătorit cu fiica lui, Sefhora. Iar în numele Sefhora, puteți să faceți modificări: Sefhora – Sefhira – Sepher – Sipur. Sipur, Sepher și Sefhira. «Sefhira» înseamnă «număr». «Sepher» înseamnă «carte». Și Sefhora era numele acelei fete, care avea legătură cu aceste lucruri. Ce este Sefhira ? Iată, ajungem la cuvântul «număr». Moise a studiat ani în șir, 40 de ani, numai cu acest Inițiat și a trecut și această inițiere. Acest socru l-a supus la probe foarte grele. Și-a riscat chiar viața. Și dacă n-ar fi venit fata să-l salveze, să-i spună din care cupă să bea – pentru că trebuia să bea și erau două cupe: una avea otravă, alta nu – și dacă se înșela... Trebuia să ghicească, care era cupa, asta era problema (proba) și putea să se înșele și atunci murea. Era riscant. Așa era în trecut. Dar câți dintre voi ar rămâne dacă v-aș supune la asemenea probe ? Toți de-aici ați fugi ! Pentru că acum în Europa totul este ușurat, totul este distracție, totul este plăcere, chiar și inițierile ! Și dacă Maestrul, din nenorocire, spune vreun cuvânt, vai, vai... dacă critică, dojenește discipolul său îi face vreo observație, acesta îl lasă și pleacă, e furios. Occidentalii sunt departe de a ști prin ce treceau discipolii altădată pentru a căpăta știința.